

Ма, ајте, молим вас, па било је више него очигледно да је Вучић само чекао погодан тренутак да заскочи Шредера и ухапси га по потерници за ратни злочин из '99. године, али како камера додаје пет килограма, Наду Мацуру, Цецу, Лазу Ристовског у ерекцији и Вулина на плафону Арене- деловало је као да се Шредер отима из Вучићевог загрљаја који га је стисао као Перица- Јагодинку Симоновић у „Варљивом лету '68.“!

Рекох, само је деловало тако, јер такође јасно могло видети како му Вучић шапуће: „Види, нећу сад због ових људи што кидишу на сендвиче ко питбулови да правим инциденте, али знај да све памтим и чекам! Пре неколико дана сам се осветио госпођи Нади и вратио „Ђулиће“ после 35 година, за коју деценију сте Тони Блер, Клинтон и ти моји или Божији“!

Шредер се, дабоме, укочио од страха па је шестица с гласачког листића морала да га изнесе на бину и покаже наоруду, иако је, каже, опет само деловало као да у Арени није било довољно места за све који су хтели да уђу у Вучића и у Шредеру довољно простора за све који су хтели да се угурају у њега, али не- Вучић је хтео да га покаже, понизи и поручи: „Гледајте, ово је тај зликовац због којег је канцер у Србији постао природна смрт; он је један од оних који су пре 18 година били најгласнији како нас треба истребити јер као народ не заслужујемо да постојимо; то је то ђубре због којег и самосећам последице бомбардовања- осећам невероватан бол шаку и по испод пупка али идем даље због Милице Ракић, свих голобрадих војника пострадалих за тих проклетих 78 дана; полицајаца, добровољаца, цивила, прекланих дечијих вратова и мајки што наричу гушећи се у крви своје деце...

